

خبر

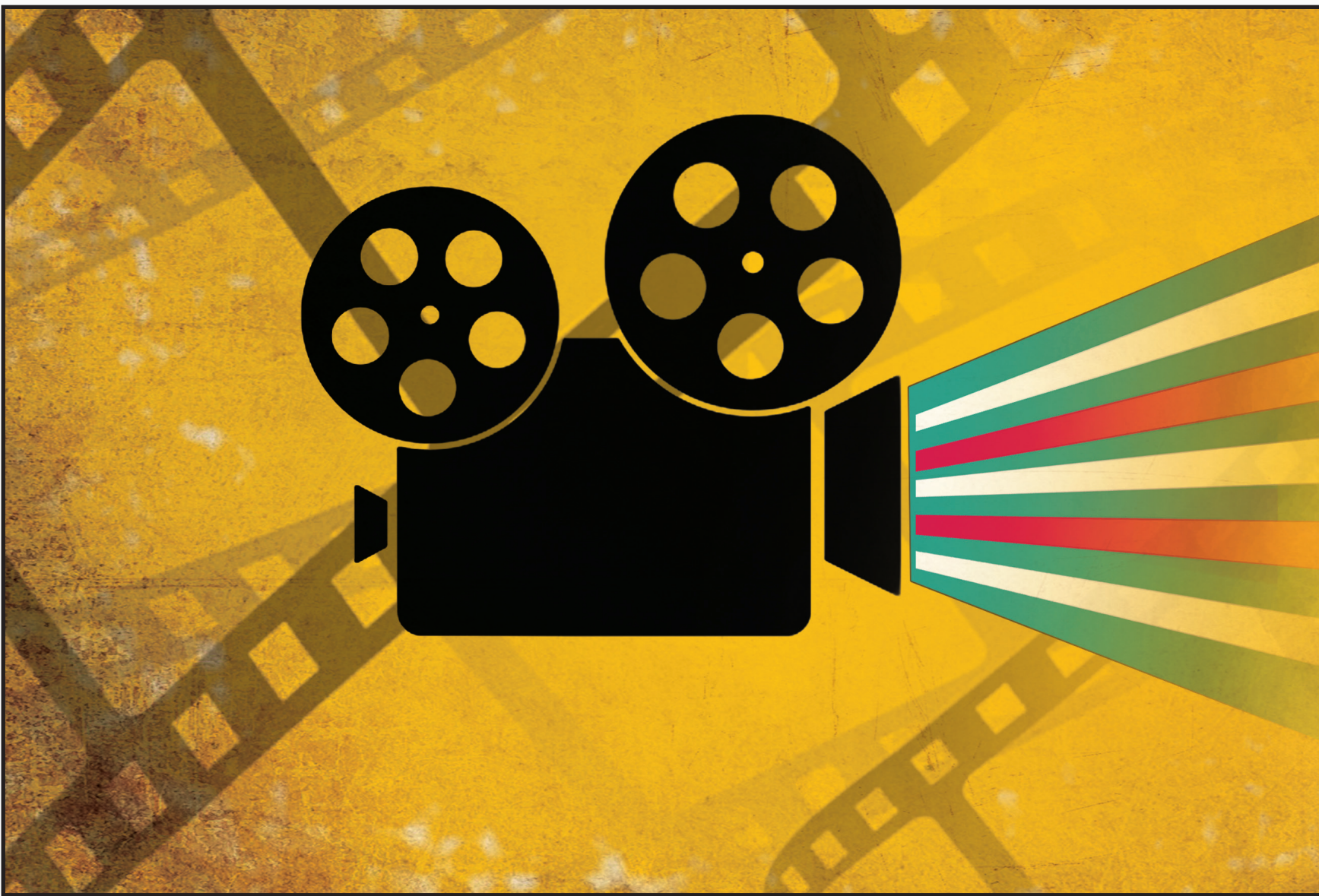

اراده تأمین اجتماعی در متناسب سازی جدی است

نایب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان آذربایجان شرقی در ارتباط با اجرای فاز دوم متناسب سازی حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی گفت: «به درستی می توان دریافت که تأمین اجتماعی خواست و اراده لازم برای اجرای متناسب سازی حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران را دارد.» یدالله امامی تصریح کرد: «اگر در زمینه اجرای متناسب سازی حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی این سازمان بودجه کافی در اختیار نداشته باشد، طبیعتاً با مشکلاتی روبه رو خواهد شد.» وی در ادامه بیان داشت: «با توجه به اینکه نهاد دولت در حوزه مطالبات انباشته تأمین اجتماعی در دهه های گذشته، بیش از ۳۰۰ هزار میلیارد تومان به سازمان تأمین اجتماعی بدهکار است، در همین راستا مجلس در قالب رد دیون در مردامه سال گذشته در حدود ۳۲ هزار میلیارد تومان از این مبلغ را تصویب کرده و در بودجه سال جاری نیز مبلغ ۸۹ هزار میلیارد تومان به این سازمان اختصاص داده که قرار است بخشی از این مبلغ در همین راستا مورد استفاده قرار گیرد که البته هنوز پرداختی به سازمان صورت نگرفته است.» امامی اظهار داشت: «اگر به طور کامل شاهد بازگشت مطالبات انباشته شده تأمین اجتماعی از نهاد دولت باشیم، طبیعتاً اجرای طرح هایی مانند متناسب سازی حقوق بازنشستگان به صورت کامل تر و جامع و مستمر اتفاق خواهد افتاد.» وی گفت: «سازمان تأمین اجتماعی در صورت داشتن منابع لازم می تواند حقوق و مستمری بازنشستگان و دیگر خدمات به بیمه شدگان را به بهترین وجه پرداخت کند.»

اجرای طرح متناسب سازی حقوق بازنشستگان

رئیس کانون کارکنان بازنشسته و مستمری بگیران سازمان تأمین اجتماعی آذربایجان شرقی در خصوص اجرای مرحله دوم متناسب سازی گفت: «اجرای متناسب سازی حقوق بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی در سال گذشته اقدام بسیار ارزشمند و البته قابل تقدیری است.» مهدی علم دوست در ادامه اظهار داشت: «با توجه به اینکه تداوم اجرای متناسب سازی حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی از محل مطالبات این سازمان از نهاد دولت در حال اجرا است، باید به این نکته توجه داشته باشیم که بدهی های نهاد دولت به سازمان تأمین اجتماعی محصول دهه های گذشته است که با این اقدام دولت و تصویب مجلس شورای اسلامی، در انتظار واریز بخش قابل توجهی از آن به حساب تأمین اجتماعی هستیم.» این فعال حوزه بازنشستگی در ادامه با اشاره به اینکه دریافتی مستمری بگیران سازمان تأمین اجتماعی به طور مستقیم تأثیر گرفته از حداقل حقوق کارگران است، اضافه کرد: «بر اساس ماده (۱۱۱) قانون تأمین اجتماعی دریافتی بازنشستگان از حداقل حقوق تعیین شده توسط شورای عالی کار که هر ساله اعمال می شود نباید کمتر باشد.» وی خاطرنشان کرد: «البته باید این نکته را نیز مدنظر داشت که حداقل حقوق کارگران در طی سال های گذشته با توجه به نیاز معیشت این بخش از جامعه تنظیم و مشخص نشده است.»

چرا این نوع نگاه (که به آن اشاره کردید) به سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد؟ شما مشکل کار را در کجا می بینید؟

برای اینکه به سرچشمه مشکلات برسیم و نقاط ضعف را بیابیم، ابتدا باید به نظام آموزشی خود رجوع کنیم. ببینید در کشورهایی که از سیستم رفاه و تأمین اجتماعی و از بیمه های مدرن و پیشرفته ای برخوردارند، آشنایی با مقوله مهم رفاه و تأمین اجتماعی و بیمه ها از همان دوران آموزش دبستان ابتدایی آغاز و سپس به صورت تخصصی در مقاطع بالاتر مانند آموزش عالی و دکترا به دانشجویان و اشخاصی که در این رشته تحصیل می کنند، ارائه می شود؛ به این دلیل که این کشورها پی به اهمیت این مقوله برده اند و بر روی آن؛ چه از نظر انسانی و چه از نظر فکری و سایر موارد سرمایه گذاری می کنند. این کشورها متخصصان و تحصیلکردگان این حوزه را در اختیار دارند و از قبل برای این حوزه برنامه ریزی کرده اند؛ اما متأسفانه در کشور ما اینگونه نیست و جای خالی متخصصان و تحصیلکردگان در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی همواره در فضای آموزش ما دیده شده و کماکان نیز دیده می شود. عجیب است که ما در دانشگاه های کشورمان رشته های گوناگون و مختلفی داریم، از مدیریت آب، مدیریت امور گردشگری، مدیریت امور مالیاتی گرفته تا... اما متأسفانه رشته ای تحت عنوان مدیریت امور تأمین اجتماعی و یا متخصص انواع بیمه ها (و یا سایر رشته های تخصصی در زمینه حوزه رفاه و تأمین اجتماعی) نداریم و نبود کارشناسانی که در این رشته ها تحصیل کرده باشند همواره در کشور وجود دارد. خب این موضوع از نقاط اصلی و به نوعی شاید بتوان گفت اصلی ترین مشکل این حوزه به حساب می آید. ببینید حوزه بیمه ها و تأمین اجتماعی مقوله ساده ای نیست بلکه بسیار پیچیده است و نیاز به تخصص فراوان دارد؛ چرا که فرد از قبل از تولد و حتی بعد از مرگ (و از سوی بازماندگان) با آن سروکار دارد؛ بنابراین نیازمند رشته تخصصی در دانشگاه ها است تا دانشجو با انواع نظامات بیمه ای در جهان آشنا شود و پیامور چه نوع بیمه ای متناسب چه شخص و چه نوع حرفه

و حتی در سطح کلان تر، مناسب چه کشور و منطقه ای است. البته در کشور ما این مقوله توسط برخی افراد در اواخر دهه ۷۰ مطرح و دنبال نیز شد، اما متأسفانه بنا به دلایلی متوقف ماند، چون نوع نگاه به بیمه و مقوله های آن بسیار متفاوت است و دیدگاه های متفاوتی از سوی برخی افراد و احزاب و جناح ها در آن صورت می گیرد اما باید کارشناسان و دست اندرکاران امور آموزش کشور؛ چه ابتدایی و چه آموزش عالی برای این مقوله مهم از هم اکنون برنامه ریزی کنند و این موضوع مهم را در رأس برنامه های خود قرار دهند. همان طور که اشاره کردم، کودکان از همان دوران کودکی باید با مقوله بیمه و اهمیت آن در زندگی آشنا شوند، اما در کشور ما متأسفانه اینگونه نیست و نوع نگاه آنگونه که باید همانند دیگر کشورها در این زمینه وجود داشته باشد، نیست. در دانشگاه های ما بسیاری از رشته ها تدریس می شود که کاربرد چندانی در کشور ندارند و از قضا تا مدارج بالا یعنی دکترا هم تدریس می شوند که دانشجو بعد از فارغ التحصیلی و دریافت مدرک و سال ها تلاش و ممارست در آن رشته جذب کاری می شود که هیچگونه تناسب و سنسیتی با رشته تحصیلی اش ندارد و گویی آن همه تحصیل و مشقت فراوان کاری عبث و بیهوده بوده است. امیدواریم هرچه زودتر این مقوله مهم مورد توجه مسئولان و دست اندرکاران حوزه آموزش؛ از ابتدایی تا عالی کشور قرار گیرد و آنان نیز به مقوله مهم حوزه رفاه و تأمین اجتماعی و بیمه ها و تأثیر آن در زندگی افراد جامعه پی ببرند. من معتقدم سازمان تأمین اجتماعی به هر حال بایستی خودش تلاش کند و این خلاء را پر کند و با انجام فعالیت های فرهنگی، ارتباطی، رسانه ای و هنری مناسب و متناسب نقش ها، کارکردها و مفاهیم، رفاه و تأمین اجتماعی، کار و تنظیم روابط کار، بیمه های اجتماعی و... را به مخاطبان منتقل و به نوعی فرهنگ سازی و گفتمان سازی کند.

به نظر شما چرا سازمان بزرگی مانند تأمین اجتماعی با این حجم وسیع از افراد تحت پوشش و خدماتی که به مخاطبان خود ارائه می دهد در زمینه هایی که به آن اشاره کردید، فعالیت گسترده ای ندارد؟

سریال بسیار هزینه بر است و سازمان هایی مانند صداوسیما و یا بخش خصوصی نیز جهت ساخت و سفارش یک فیلم یا سریال و یا بخش آن ارقام کلانی درخواست می کنند و این موضوع در شرایط کنونی سازمان (با توجه به منابع محدود مالی) اصلاً صرفه اقتصادی ندارد این در حالی است که مقولات کار و تنظیم روابط کار، رفاه و تأمین اجتماعی، بیمه های اجتماعی و... یک کارکرد حاکمیتی است و مربوط به عموم افراد جامعه است و صداوسیما همانطور که در مورد مباحثی مثل درمان، شهرداری و... رایگان برنامه می سازد یا پخش میکند بایستی برای مقوله تأمین اجتماعی هم رایگان انجام دهد. همان طور که اشاره کردم بهترین راه استفاده بهینه از ظرفیت های درونی خود سازمان است.

پیشنهاد بسیار جالبی است؛ لطفاً در مورد آن بیشتر توضیح دهید.

کرده است. ما باید از این ظرفیت مانند کشورهای پیشرفته جهان استفاده مضاعف کنیم. امروز همانند گذشته نیست و تمام امور و تبلیغات در بستر اینترنت و با سرعت بالا و ارزان قیمت در اختیار مخاطبان قرار می گیرد. همان طور که اطلاع دارید در حال حاضر بسیاری از خدمات سازمان به صورت غیر حضوری آنلاین به مخاطبان عرضه می شود و می توان به همراه این ترانکش های اداری و مالی، انتقال پیام های ارتباطی و فرهنگی را به انجام رساند. لزوم در منزل ماندن مخاطبان سازمان به ویژه سالمندان در این ایام که کشور با ویروس کرونا درگیر است، فرصت بسیار خوبی است تا آنان بیشتر با خدمات غیر حضوری سازمان آشنا شوند و روش های گذشته و مراجعه مستقیم را تغییر داده و بهینه کنیم. به نظر، اقدامات فرهنگی در این زمینه بسیار کارگشاست و این فرصت بسیار خوبی برای کار فرهنگی و آشنایی بیشتر مردم با خدمات گسترده سازمان تأمین اجتماعی است.

سازمان تأمین اجتماعی همواره در ادوار مختلف، نسبت به سایر دستگاه ها سازمانی مظلوم واقع شده است و این موضوع برمی گردد به دید اشتباهی که در نوع نگاه برخی افراد به این سازمان وجود دارد. برخی معتقدند سازمان تأمین اجتماعی به دلیل اینکه سازمانی دولتی نیست، بنابراین باید خود هزینه های امور فرهنگی و ارتباطی خود را برآورده و تأمین کند. این در حالی است که در کشور سایر دستگاه ها برای تبلیغات و آگاهی رسانی خدمات خود بودجه دولتی مصوب دارند و این بودجه هر سال به آنان اختصاص می یابد، اما سازمان تأمین اجتماعی اینگونه نیست و محل درآمد آن نیز کاملاً مشخص است. متأسفانه در حال حاضر کار در حوزه هنری هزینه های فراوانی می طلبد. سفارش ساخت یک فیلم یا

ببینید همان طور که اطلاع دارید ما حدود هزار واحد اجرایی اعم از بیمارستان، درمانگاه، شعبه و کارگزاری فعال در سطح کشور داریم، با حجم مخاطب ۴۴ میلیون نفری از طیف ها و سلیقه های مختلف. همچنین حدود ۴ میلیون بازنشسته در سطح کشور داریم که از سازمان حقوق و خدمات دریافت می کنند. می توان برای این طیف از مخاطبان سازمان برنامه ریزی کرد و در قالب فیلم های آموزشی کوتاه، آنها را با سبک جدید زندگی آشنا ساخت. از طریق این فیلم های کوتاه یا موشن گرافی می توان آنها را از لحاظ نوع تغذیه، ورزش و... بیشتر آشنا کرد تا هم آنها از دوران بازنشستگی خود لذت بیشتری ببرند و هم هزینه های سازمان در بخش درمان این عزیزان کاهش یابد مثلاً فیلم هایی برای پیشگیری از دیابت یا سرطان.

در گذشته، سازمان بروشورهایی را در این زمینه چاپ می کرد و در اختیار آنان قرار می داد، اما اکنون اوضاع متفاوت شده و دیجیتالی شدن امور، کار را بسیار آسان

66

در کشورهایی که از سیستم رفاه و تأمین اجتماعی و از بیمه های مدرن و پیشرفته ای برخوردارند، آشنایی با مقوله مهم رفاه و تأمین اجتماعی و بیمه ها از همان دوران آموزش دبستان ابتدایی آغاز و سپس به صورت تخصصی در مقاطع بالاتر مانند آموزش عالی و دکترا به دانشجویان و اشخاصی که در این رشته تحصیل می کنند، ارائه می شود؛ به این دلیل که این کشورها پی به اهمیت این مقوله برده اند و بر روی آن؛ چه از نظر انسانی و چه از نظر فکری و سایر موارد سرمایه گذاری می کنند